

ELSA Youth Meeting i Giggleswick, England

25. – 31. juli 2009

Rejsen til Giggleswick startede i Kastrup lufthavn, hvor Klaus og jeg mødtes tidligt lørdag eftermiddag. Vi havde ikke været mange minutter i lufthavnen, før vi lavede de første fejl, og det var rent held, at vi faktisk endte i det rigtige fly til Manchester. Fra Manchester lufthavn skulle vi med tog til Leeds, der i første omgang kørte lige for næsen af os. Efter lidt ventetid fandt vi så et andet tog til Leeds. I Leeds skulle vi med "the Skipton train" til Skipton. Der var et minut mellem at toget fra Manchester ankom til Leeds og til at toget til Skipton kørte. Efter at have løbet rundt på Leeds station nåede vi akkurat lige at kaste os ind i "the Skipton train" og fortsatte rejsen mod Giggleswick. I toget mødte vi Jens og Andrea, to svenskere, der også var på vej til ELSA Youth Meeting. I Skipton sad vi i en time og ventede på bussen til Settle. Skipton er verdens mest døde endestation og i løbet af den time vi ventede, kom der kun omkring to-tre toge ind på perronen. Da vi endelig kom til Settle, skulle vi gå det sidste stykke til Giggleswick skole. Vi spurgte chaufføren i bussen om vej og fik en meget indviklet forklaring. I løbet af vores gåtur fik vi tre forskellige forklaringer på, hvordan vi kom over til skolen, og til sidst lykkedes det os endelig. Vi ankom omkring kl. 21, hvilket var ret sent i forhold til de andre deltagere. Da vi ankom, skulle alle deltagere op og præsentere sig selv, navn, land osv. For mange af deltagerne var det noget af en udfordring at stille sig op i en forsamling og sige sit eget navn. Men alle gjorde det, og alle deltagere var meget tålmodige, når andre talte. Efter præsentationerne fik vi fire, der var ankommet senere lidt mad, og så ville vi ellers bare i seng. Problemet var bare lige, at der ikke var flere ledige værelser. Efter at vi selv havde prøvet at finde nogle værelser, måtte vi gå til Edwin (en af lederne), der fortalte os, at det faktisk var bestemt på forhånd hvem, der skulle sove hvor. Så efter lidt omroking fik vi endelig en seng at sove i. Og mens de andre nærmest skulle gå sidelæns ind på deres værelser, og islændingene måtte sove på tre mandsværelse, fik jeg et luksusværelse med to senge og dobbelt så meget plads som de andre.

Søndagen startede med morgenmad kl. 8. Briterne er virkelig gode til at lave "vidunderlig og varierende" mad, som virkelig stimulerer smagsløgene – her tænkes specielt på morgenmadsdelikatessen "Marmite", som består af gær, en hel del salt og blandt andet selleri, blændet sammen til en type smørbart blandingsprodukt som kommes på toastbrød og lignende. Enten elsker du det, eller så hader du det!

Efter morgenmaden blev vi delt ind i fire grupper, der i løbet af de kommende dage skulle rundt til forskellige workshops. Min gruppes første workshop handlede om drama. Det var Guðbjörg (Gudda) fra Island, der stod for denne workshop, og hun fik os alle sammen til at lave de mest mærkelige øvelser og lege. Vi kastede blandt andet rundt med "usynlige bolde", og hun introducerede os blandt andet for "the zip, zap, boing" og "yihar". To lege, der var gode til at bryde isen og være mere sammen med de andre deltagere. Efter frokosterne skulle min gruppe have diskussion om kvinderettigheder med Irina fra Bulgarien. Om aftenen skulle Klaus' gruppe optræde. De havde været i workshop med Bob fra England, der havde lært dem at bruge nogle cirkusredskaber, og de lavede et lille show, der forestillede blokeringer, gentagelser og udtrækninger kun med hjælp af plasticposer. Efter showet gik mig og Klaus en tur rundt i området. Giggleswick skole er en super flot engelsk kostskole i bedste Harry Potter stil, der ligger omgivet af bjerge (eller store bakker, det fandt vi aldrig ud af) og store grønne områder, hvor der går køer og får.

Om mandagen skulle vi videre rundt i de forskellige workshops i de samme grupper som dagen før. Min gruppe startede med fremlæggelse og diskussion af de forskellige stammeforeninger rundt om i Europa. Vi så de forskellige websites, og talte om hvad der var mest fokus på i de forskellige lande. Da vi nåede til FSD, blev der talt en del om ungdomsafdelingen og sommerlejrene. Bagefter fortalte nogle af lederne, Anita fra Sverige, Richard fra Holland og Irina fra Bulgarien deres livshistorie og deres oplevelser med stammen. Senere på dagen skulle vi i Bobs workshop, hvor Klaus' gruppe havde været dagen før. Vi lavede også show om aftenen, vi brugte bare kroppen til at vise blokeringer, gentagelser og udtrækninger. Samme aften fik vi besøg af Daniel Hunter, der stammer og er talepædagog. Han holdte foredrag om sit liv og sit arbejde med stammen. Resten af aften gik med at snakke med de andre deltagere, danse og spille bordfodbold og billard.

Om tirsdagen var der mulighed for at komme på en guidet tur ind i minerne. Det var en meget speciel oplevelse, hvor man både gik i små snævre gange, hvor ingen kunne stå oprejst og andre gange i store "rum" med istapper i loftet. Bagefter tog vi ind til et lokalt marked, der bestod af max. 10 boder. Skuffende! På turen havde lederne sørget for madpakker til alle deltagere, der udover sandwich, frugt og chips også indeholdte chokolade forklædt som en stammende pingvin (se billede). Da vi kom tilbage til skolen, var der fodboldturnering. Der blev delt hold baseret på nationalitet, hvorfor Danmark, Island og en enkelt hollænder dannede et hold, som sammen med Storbritannien, delte førstepladsen i turneringen. Her blev det bevist, hvor voldelige fodboldspillere fra Storbritannien er. Senere på aftenen så vi en film om en dreng, der stammer. Filmen hed Time to Talk og viste nogle svære situationer, som mange stammere kommer ud for både som børn, teenager og voksne. Senere var der fællesleg, der igen var en god isbryder og som "tvang" en til at tale i forsamlinger.

Onsdag skulle vi starte på et projekt, der skulle fremlægges samme aften. Projektet handlede om at ELSA havde fået penge af Bill Gates til et projekt, der skulle omhandle stammen. Hver gruppe skulle vise, at det var deres projekt, der skulle have pengene. De forskellige gruppers ideer handlede om en tv-spot/reklame om stammen, en radiokanal kun for stammere ("speak fm"), et jobcenter for stammere og en tv-serie baseret på serien "Friends" bare med navnet f-f-friends. Vindergruppen blev Klaus' gruppe og deres projekt om et jobcenter for stammere.

Om natten omkring kl. 03.30 gik brandalarmen på skolen. Alle deltagere og ledere skyndte sig ud i regnvejret, og ventede på en årsag til at alarmen var gået i gang. Efter cirka en halv time var en brandmand og en person fra skolen ankommet og kunne tillade, at vi gik tilbage til vores værelser. Der havde ikke været ild nogen steder, men der var muligvis nogen, der havde røget på et af toiletterne, hvilket havde startet brandalarmen. Den nat var der mange, der kun sov et par timer, og først lige var gået i seng, da alarmen lød (Klaus). Noget klatøjet stod vi op torsdag morgen og skulle forberede et skuespil i nye grupper, der skulle fremlægges om aften. Det skulle handle om stammen eller en situation, hvor en person stammer, det kunne måske være noget, vi havde oplevet selv. Jeg fik hovedrollen i vores stykke, der handlede om Bob (mig), der skulle til ELSA Youth Meeting, men ikke kunne sige til buschaufføren at han skulle til Giggleswick på grund af sin stammen. I stedet kørte han rundt til Glasgow, London, Manchester og Kina, da det var det, han kunne sige. I bussen rundt til de forskellige destinationer grinede de andre passagerer af Bobs stammen og kastede papirskugler efter ham. Endelig efter at have kørt hele England og omegn rundt og mødt en gal kineser lykkedes det at komme til Giggleswick, hvor Bob blev en del af fællesskabet og spillede bordfodbold med de andre deltagere. Da Bob skulle hjem til København, skulle han med den samme bus og

igen grinede de andre passagerer af ham, da han stammede. Men denne gang havde Bob meget mere selvtillid og fik passagerne til at tie stille med et enkelt blik. Skuespillet skulle vise at ELSA Youth Meeting ikke fik én til at holde op med at stamme, men gjorde at man fik det meget bedre med sin stammen og fik en masse nye venner.

Om aftenen var der afskedsfest, og mange af deltagerne blev oppe hele natten, for gik de i seng, var det hele jo slut.

Fredag var det tid til at rejse hjem. Det har været en super fed tur, og jeg har mødt så mange dejlige mennesker fra hele Europa. Jeg lærte aldrig at forstå svensk, men det var en udfordring at det hele foregik på engelsk. Det var fedt, at man blev kastet ud i at tale engelsk, og ikke bare kunne slå over i dansk. Og selvom rejsen var noget kaotisk, kan det varmt anbefales at rejse sammen med Klaus, tak fordi du gad!

Selvom at Giggleswick kun består af en skole og en pub, var det en rigtig god oplevelse at være der, men det var nu også rart at komme hjem til ordentlig dansk mad!

Skrevet af: Rikke Fogh